

The book cover features a decorative border with intricate black and white line art. The top border includes a spider, roses, and various geometric shapes. The right border shows a large circular mandala with a feather and a heart. The bottom border features a peacock and a circular pattern with a heart. The left border has a heart and a circular motif.

REVERIE CU FLORI DE CIREȘ

Gwyneth Rees

O poveste despre magie,
mari secrete și rochii
din vremea bunicii

Bună,

Vreau doar să te salut și să îți spun câte ceva despre mine.

Locuiesc chiar la marginea Londrei, lângă râul Tamisa, împreună cu soțul meu (care e olandez și face niște clătite grozave!) și cu cele două fetițe ale noastre. Avem și o pisică siameză, pe nume Hamish, care, după ce am luat-o de la adăpost, era foarte timidă și câteva săptămâni a stat ascunsă în șemineu! Acum a devenit un adevărat membru al familiei și îi place să stea în poala mea (și vrea mereu să se așeze pe tastatură!) când stau și scriu la birou.

Eu sunt pe jumătate galeză, pe jumătate englezoaică, dar am crescut în Scoția. Înainte să fiu scriitoare am fost medic și am lucrat mai ales cu copiii și cu tineri. De când mă știu mi-au plăcut poveștile, sub orice formă – din cărți, din filme, din jocurile „hai să ne prefacem“. În copilărie aveam tot timpul în minte o lume imaginară, iar când am crescut, poveștile din mintea mea s-au transformat în adevărate epopei, pe care am început să le scriu în caiete, ajungând să lucrez câteva săptămâni bune la ele.

Sper din tot sufletul să îți placă această carte – și că o să îmi scrii pe adresa Gwyneth.Rees@bloomsbury.com, ca să-mi spui ce părere ți-a făcut. Mi-ar plăcea și să-mi povestești ceva despre tine!

Cu drag,

Gwyneth x

CAPITOLUL 1

Ca să fiu sinceră, aveam ceva emoții să-i dau lui Lily vestea mea ce mare. Nu că n-aș avea încredere în ea. La urma urmei, e prietena mea cea mai bună și știu că e întotdeauna de partea mea, chiar dacă în ultimul timp mi se pare că o interesează doar băieții, moda, telenovelele și iar băieții. Chestia e că veștile pe care vreau să i le dau chiar sunt Mare Lucru, iar dacă ar transpira ceva, consecințele – mai ales la școală – ar fi groaznice. Și nu doar groaznice, ci mega-ultragroaznice.

— Deci spune-mi *tot!* m-a îndemnat Lily, după ce a închis ușa de la dormitorul ei, iar eu m-am așezat pe pat.

Nu o mai văzusem așa de curioasă de când i-am spus că mama se întâlnește cu profesorul nostru de engleză, domnul Anderson.

Sau *Leo*, cum îi spunem noi acum (nu când suntem la școală, normal).

— Nu-mi vine să cred că ați fost *în vacanță* cu el!

Lily s-a aruncat pe pat așa cum făcea când eram mai mici. Lily și cu mine suntem prietene de când ne știm. Acum, când ne-am mai mărit – Lily are deja treisprezece ani și în curând o să împlinesc și eu aceeași vârstă –, nu ne întâlnim prea des la școală și deci nu mai petrecem așa mult timp împreună. Dar în vacanțe și în weekenduri tot ne vedem.

— Asta-i mai mult decât tare, Sasha, mi-a zis Lily. E cea mai tare chestie care i s-a întâmplat *vreodată* unui copil din școala noastră!

— Nu fi tâmpită! am izbucnit eu.

Lily are tendința să exagereze când e surescitată – iar faptul că mama mea și profesorul nostru de engleză (despre care toate fetele spun că e mișto) au fost în vacanța de Paști în Grecia, cu mine și cu fratele meu geamăn, Sean, probabil că din punctul ei de vedere e... în fine... cea mai palpitanță chestie care s-a întâmplat *vreodată* în orașelul nostru.

— Ciripește *tot*, a spus ea. Să nu sari peste niciun detaliu. Pun pariu că arată super în slip, este?

— Lily! am zis eu printre dinți, simțind că încep să roșesc.

— Îți dai seama că maică-ta e-o devoratoare de puștani? m-a întrebat ea. Nu te uita așa la mine! Nu am spus-o ca pe o critică. Pe toate ne-a dat pe spate că și-a găsit un iubit cu zece ani mai tânăr ca ea. Mama a zis „foarte bine“, până

și buni a zis „Bravo ei“, când i-a spus mama că vă duceți cu toții în vacanță!

— Nu e decât cu *nouă* ani mai mic ca ea – și promite-mi că nu mai spui nimănu!

Mi-am imaginat deodată cum toată familia ei o să dea share pe Facebook întregii planete la vestea despre mama și Leo.

— Am crezut că nu vrei să spun la școală. Dar nu înțeleg de ce vrei să păstrezi secretul. Nu e nimic jenant aici. La urma urmei, Leo e clar un TM!

— Ce?

M-am uitat la ea fără să înțeleg.

— Tip Mișto, a explicat Lily nerăbdătoare.

Uneori Lily mă face să mă simt prost când vorbește despre bărbați. În general se îndrăgostește de cântăreți sau de actori, dar câteodată mai pune ochii și pe vreun tip din viața reală, care nu e de nasul ei.

Nu cred că i s-a pus cu adevărat pata pe Leo, dar cu Lily nu poți să fii niciodată sigur sută la sută.

— Hai odată, m-a zorit ea. Zi-mi cum a fost!

— Păi..., am început eu. De fapt am o veste *chiar* mare, dar mama vrea s-o țină deocamdată secretă. Îți spun numai dacă îmi promiți că nu mai spui nimănu – pe bune, Lily, absolut nimănu. OK? Nici mamei, nici bunicii, nici mătușii, nici verișorilor și clar nimănu de la școală.

— OK, OK, promit, a spus Lily. Știi că poți să te bazezi pe mine când e vorba despre un secret adevărat.

— Păi... mama și Leo s-au *logodit* în vacanță.

Lily a început practic să țipe.

— Nu se poate! Adică el chiar a cerut-o în căsătorie? S-a așezat în genunchi? I-a luat și inel? Spune-mi tot ce s-a întâmplat, Sasha – pe bune, vreau să știu *tot!* Mamă, Doamne, asta-i extraordinar!

Lui Lily îi cam place să joace teatru, în caz că n-ați observat. De fapt, maică-sa spune că trebuia s-o cheme Hiperbola – a trebuit să caut în dicționar să văd ce înseamnă, dar are dreptate.

De fapt, mama l-a cerut în căsătorie pe Leo. Dar el a spus imediat da, apoi a ieșit și i-a cumpărat un inel de la un mic magazin de bijuterii din stațiunea în care ne-am dus noi la mare. Iar acum, eu și fratele meu o să-l avem pe domnul Anderson pe post de tată vitreg. Și nimeni de la școală – absolut nimeni – nu trebuie să știe asta. Cel puțin până când Leo n-o să-l informeze pe directorul școlii, domnul Jamieson.

— Știi că și Clara e îndrăgostită la nebunie de el, nu? O să fie așa geloasă!

— Nu, Lily! Ai promis că n-o să spui nimănui de la școală! am spus eu furioasă.

— Nu zic *acum*, dar atunci când se va afla. Adică, până la urmă tot se va afla, nu? Vor trebui să facă și nuntă! Nu poți să faci nunta în secret.

Am mormăit ceva mai mult pentru mine.

Lily s-a încrunțat.

— Ce?

— Am zis, *dacă* o să fie o nuntă. Nu uita că vorbim despre *mama mea*.

Lily a clătinat din cap.

— Ești așa de pesimistă, Sasha. Asta-i cea mai tare chestie care ți s-a întâmplat vreodată... și tu ai și început cu grijile și problemele.

— Sunt doar realistă, am spus eu cu ardoare. Mama n-a avut niciodată noroc în dragoste. Și buni a zis asta, iar ea nici măcar nu crede în noroc și soartă și în chestii de-astea.

— N-a avut noroc? De ce, fiindcă tatăl tău a murit?

Lily părea sincer nedumerită, dar după aia a adăugat repede:

— Știi că asta n-a fost un noroc, dar...

— Nu numai asta, i-am spus eu. Mama s-a îndrăgostit mereu de cine nu trebuie! Îți aduci aminte când se întâlnea cu Gordon Parioru'?

— Cum aş putea să-l uit pe Gee-Gee? a spus Lily zâmbind.

Era deosebit de mândră de porecla pe care i-o pusese iubitelui mamei mele, care împrumuta bani de la ea ca să parieze pe cai.

— N-a durat prea mult. Cât a fost? Șase luni, cel mult. Mama ta nu e *chiar așa* de fraieră!

— Știu, dar după aia a fost Michael Însuratu'...

Lily îl poreclise așa atunci. Mama începuse să se întâlnească cu Michael când Sean și cu mine aveam nouă ani (la patru ani după ce murise tata) și l-am simpatizat cu toții. După un an întreg în care făcuse parte din viața noastră, am aflat că, de fapt, el nu pleca în deplasări de serviciu, așa cum ne spunea, ci că avea soție și copii în alt oraș. Mama a fost distrusă. Nici acum nu pot să mă gândesc la perioada aia fără să simt cum mi se strânge stomacul.

— Îți zic, mama e catastrofă când vine vorba despre relații, i-am spus eu lui Lily. Așa că deocamdată nu vreau să-mi fac mari iluzii în legătură cu Leo, OK?

Lily a oftat.

— Dar acum e altceva. Se întâlnește cu Leo de mai bine de un an și se cunoșteau mai demult, de când îi dădea meditații lui Sean. Chiar au avut ocazia să se cunoască. Sean are încredere în el, nu-i așa?

Am încuviințat din cap. Sean era superîncântat de Leo. Profesorul lui Sean din clasa a cincea a îndemnat-o pe mama să-l ia ca meditator pe Leo, fiindcă zicea că fratele meu

poate mai mult decât lasă să se înțeleagă – eu întotdeauna am învățat mai bine și m-am descurcat fără meditații, chestie pe care am impresia că mama nu o apreciază destul.

În fine, datorită lui Leo, Sean a reușit să ia examenul de admitere la Helensfield High (liceul teoretic care e chiar vizavi de noi), acolo unde Leo e profesor de engleză. Și mai târziu, când Sean se chinuia cu clasa a șaptea, mama l-a rugat iar pe Leo să se ocupe de el. Mama era singură în perioada aia și Leo a început să rămână după meditații să sporovăiască la un pahar.

Acum eu și fratele meu începem ultimul semestru din clasa a opta și nici nu-mi vine să cred că a trecut mai bine de un an de când mama se întâlnește cu Leo. Vreau să zic, e destul de ciudat să-l vezi pe profesorul tău în halat de casă, să știi ce pizza îi place și, din când în când, chiar să-l vezi giugiulindu-se cu mama ta, când dai peste ei din greșeală, iar ei n-au timp să se despartă. Dar până la urmă am început să ne obișnuim, iar eu m-am obișnuit așa de mult cu el acasă la noi, că nici nu mai observ dacă arată bine sau nu. Vreau să zic până când nu-mi atrage atenția cineva ca Lily.

— Păi, vezi, deci numai *tu* ești așa negativistă, ca de obicei, a zis Lily în loc de concluzie.

— Nu sunt numai eu! Și buni e îngrijorată, m-am justificat eu, și mi-am amintit ce fler a avut ea în privința lui Michael Însuratu’.

De fapt, bunica i-a și spus mamei odată că poate ar fi bine să lase dragostea și să se concentreze pe creșterea mea și a fratelui meu. Asta a căzut peste mama ca o tonă de cărămizi, fiindcă dacă e un lucru cu care nu se poate împăca, acela e să se resemneze cu ideea că va fi singură toată viața.

— Ei, da, bine, asta-i treaba ei, să-și facă griji, a făcut Lily nerăbdătoare. Ea e bătrână, dar *tu* nu ești, îți zic eu, dacă n-ai observat. Pe bune, de ce nu poți să fii și tu o dată relaxată și să te bucuri de viață?

— Ba mă bucur de viață!

— Ba, nu, nu te bucuri. Ești așa de prudentă, Sasha. Niciodată nu faci ceva care să iasă din pătrățica ta, din zona ta de siguranță.

Am oftat cu zgomot. Trebuia să-mi închipui că o să aducă asta în discuție. Devenise subiectul ei preferat, fiindcă voia să facem mai multe lucruri împreună cu noii ei prieteni, în afara școlii. Sincer, insistența ei chiar începuse să mă calce pe nervi. De ce-ar trebui să-mi placă și mie ce le place lor? M-am hotărât să adopt o nouă tactică.

— Și ce-i rău în asta? Îmi place să mă simt în siguranță. Este... în fine... sigur!

Am zâmbit, ca să încerc să-i mai atenuez din încrunțare, dar asta n-a impresionat-o.

— Uite, Sasha, a continuat ea cu însuflețire, tu ești adolescentă, dar, practic, nu te porți ca atare. Nici măcar

hainele nu te interesează. Uită-te la tine – ai un corp mișto și te îmbraci ca... în fine... de parcă ai vrea să as-cunzi ceva.

Am rămas cu gura căscată, fără să mai zic nimic fiindcă, de data asta, Lily se depășise pe sine.

— Cine are corp mișto? s-a auzit o voce masculină, insinuantă.

Am crezut că mor de rușine când fratele de cincisprezece ani al lui Lily, Rafferty – sau Raffy, cum îi spune toată lumea – a deschis ușa și și-a băgat capul în cameră. Purta blugi și un tricou negru mulat. Nu puteam să-mi iau ochii de la pieptul lui și mă gândeam că e ceva mai musculos decât fratele meu. Atunci abia am simțit că încep să mă îmbujorez.

M-am ridicat repede și am înhățat puloverul meu mare și lăbărțat, care era pe patul lui Lily.

— Trebuie să plec, am mormăit.

Nici nu-mi venea să ies pe lângă Rafferty, care încă se mai uita la noi din ușă, cu un aer amuzat.

— Are dreptate. Chiar ai corp frumos, mi-a spus el zâmbind.

Sunt convinsă că eram roșie ca sfecla și palmele îmi transpiraseră.

— Adică, multe fete de vârsta ta încă mai au grăsimea aia de cățel pe ele – ca Lily, aici de față.